

ข่าวประชาสัมพันธ์
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

๑๑๔ สุขุมวิท ๒๓ แขวงคลองเตยเหนือ เขตวัฒนา กรุงเทพฯ ๑๐๑๑๐ โทรศัพท์ ๐-๒๖๔๙-๕๐๐๐
ภายใน ๑-๕๖๖๖ โทรศัพท์/โทรสาร ๐-๒๒๕๙-๖๑๗๒

ข่าวจากหนังสือพิมพ์โพสต์ทูเดย์ ฉบับประจำวันที ๑๗ เดือนกันยายน พ.ศ.๒๕๕๘ หน้า ๑,๕ มูลค่าข่าว ๙๔๓,๒๙๐.-

ศูนย์สารสนเทศและการประชาสัมพันธ์ ได้จัดระบบข่าวสื่อสิ่งพิมพ์ สนใจดูที่ <http://news.swu.ac.th/newsclips/>

Got Talent

เรื่อง : กอเกียรติยศ
ภาพ : ฤกษ์ชัย พรหมสาขา ณ สกลนคร

จากนักกีฬาลีลาศทีมชาติไทย ป๊อปปิกัดก๊ัด สกูลแพทย์ เลือกเส้นทางชีวิตอาชีพตัวเองมาเป็นแดนเซอร์ให้กับศิลปินในเครือจีเอ็มเอ็ม แกรมมี่ ในสังกัดดี-แดนซ์ ทรูป ของครูอู๋ (เปรมจิตต์ อำนวยมณี) ตั้งแต่ยังเรียนไม่จบ ม.ปลาย ร่วม 8 ปีที่เขายูบย่นเส้นทางของการเป็นนักเต้นวันนี้ป๊อปป็เป็นมากกว่านักเต้น เพราะเขาเป็นนักออกแบบท่าเต้น (โคโรกราฟเฟอร์) ที่มีผลงานทำโชว์ให้ศิลปินดังมาแล้ว ตั้งแต่คอนเสิร์ตแบบเบิร์ดเบิร์ด (ธงไชย แมคอินไตย์) คอนเสิร์ต 20 ปี คริสติน่า อากีล่าร์ คอนเสิร์ต เดวิลส์-ตีวาลี หรือ คอนเสิร์ตเทิร์น แบ็ค โทม (ทาทา ยัง) และอีกมากมายในเครือแกรมมี่และเอ็กแซ็กท์

ก๊ัดก๊ัด สกูลแพทย์ โคโรกราฟเฟอร์สุดบรรเจิด

ลีลาศเป็นการเต้นที่ใช้
เท้าเยอะ แต่พอเปลี่ยน
สไตล์ที่ต้องเคลื่อนไหว
ทุกส่วน เราต้องเรียน
เพิ่มทุกอย่าง ซึ่งใช้เวลา
ไม่ต่ำกว่า 2 ปีกว่าจะ
หลอมรวมทุกอย่างให้
เข้ากันได้

ป๊อปป็เล่าถึงเส้นทางสายนี้ของตัวเองว่า “ประกวดลีลาศก็ได้ที่หนึ่งมาตั้งแต่เด็ก คิดทีมชาติตอนอายุ 15 ปี แต่การเป็นทีมชาติมีข้อจำกัดหลายอย่าง เป็นอยู่ 2 ปี พอหมดสัญญาเราก็อยากมาเรียนเต้นรำเพิ่มเติมในกรุงเทพฯ เป็นช่วงเดียวกับแกรมมี่ประกาศหานักเต้นหน้าใหม่ ซึ่งจะมีคอร์สสอนเต้นเราก็สมัครเข้ามา พอเรียนจบคอร์ส ครูอู๋ก็ถามว่าสนใจอยากมาเป็นนักเต้นไหม? เราอยากทำมากเพราะตั้งแต่เกิดมาไม่มีความคิดว่าจะทำอะไรอื่นนอกจากเต้นรำ พ่อแม่ให้อิสระในการตัดสินใจเต็มที่ จากนั้นมาก็เซ็นสัญญากับดี-แดนซ์ ทรูป เป็นแดนเซอร์” โคโรกราฟเฟอร์คนเก่งเล่าถึงตรงนี้ ก็

บอกอีกว่า ในช่วงการเริ่มต้นอาชีพไม่มีอะไร ได้มาง่ายๆ เพราะกว่าเขาจะละลายแนวทาง สีสลาคให้เข้ากับการเดินแบบอื่นๆ ได้ต้องใช้ เวลานาน นี่ยังไม่นับกับการต้องเดินทางไป- กลับ ตรังและกรุงเทพฯ ในช่วงปีแรก และ

แม้จะสอบเข้าเรียน มศว ได้แล้วแต่ก็ต้อง ไปกลับระหว่างองครักษ์กับกรุงเทพฯ อยู่ดี

“เรียนศิลปะการแสดงที่ มศว แรกๆ ก็เที่ยวไปมาเหนื่อยเหมือนกัน แต่มันเป็น ประสบการณ์ที่เรายอมเหนื่อย ตอนมาเป็น แคนเซอร์แรกๆ ต้องปรับตัวค่อนข้างเยอะ เพราะสีลาคเป็นการเดินที่ใช้เท้าเยอะแต่ ท่อนบนจะนิ่ง แต่พอเปลี่ยนสไตล์ที่ต้อง เคลื่อนไหวทุกส่วน เราต้องเรียนเพิ่มทุก อย่าง ซึ่งใช้เวลาไม่ต่ำกว่า 2 ปีกว่าจะหลอม รวมทุกอย่างให้เข้ากันได้”

สำหรับจุดเปลี่ยนที่ทำให้แคนเซอร์ กลายมาเป็นครูสอนเต้นและโคโรกราฟเฟอร์ คืออะไร? ป็อบก็ให้คำตอบว่า เขาคอนข้าง เป็นแคนเซอร์ที่แปลกตรงที่ตอนโคโรกราฟ เฟอร์สั่งให้เต้น ป็อบจะยืนมองก่อน “จำวิธี การพูด วิธีความคิดของเขาว่าเขาคิดอะไรอยู่ ในหัว เขาถึงบอกให้เราเดินแบบนี้ แล้วโชว์นี้ เขาคิดอะไรอยู่ ครูอู่ก็คงสงสัยคิดว่าเราแปลก กว่าคนอื่น เลยถามว่าอยากทำโคโรกราฟ ใหม เริ่มจากตรงนั้น ปีนี้ก็น่าจะ 5 ปีแล้ว”

เมื่อถามความแตกต่างของโคโรกราฟ เฟอร์กับแคนเซอร์ ป็อบอธิบายง่ายๆ ว่า โคโรกราฟเฟอร์ก็เหมือนครู แคนเซอร์เป็น นักเรียน “โคโรกราฟเฟอร์เป็นคนคิดโชว์ คิดท่าเต้น เลือกแคนเซอร์ หลังจากได้ชื่อ เพลงมาแล้ว ต้องอยู่ในกระบวนการซ้อมใน ห้องซ้อม ถ่ายทอดให้ศิลปินเข้าใจเพราะเขา มาซ้อมหลังแคนเซอร์ เข้าบลิ๊กกิ่งกับเวที

แล้วก็เข้าโชว์ ถือว่าเราเป็นคนคิดภาพของ โชว์ทั้งหมดตั้งแต่ยังไม่เริ่มอะไรเลย”

“ขั้นตอนการทำงานสำหรับคนอื่นป็อบ ไม่แน่ใจ แต่ป็อบจะแยกงานเป็นสองประเภท คือแบบที่มีคอนเซ็ปต์มาให้เรา จะทำการบ้าน กับโจทย์นี้ด้วยการศึกษาโจทย์ที่ได้รับให้เข้า ถึงแก่นรากของโชว์ ก่อนจะสร้างโชว์ใหม่ กับ งานที่มีแค่รายชื่อเพลงมาให้แล้วให้เราคิดโชว์ อย่างอิสระ ซึ่งเราชอบแบบที่สองมากเพราะ จะได้ปล่อยของ ซึ่งงานทั้งสองแบบสิ่งที่เรา จะทำอย่างแรกก็คือเราจะต้องฟังเพลงวนไป วนมา ฟังจนซึมซับ จนนอนหลับฝันเหมือน เกิดจินตนาการ พอได้ไอเดียก็จดทุกอย่างไว้ เขียนกำกับไว้ในเนื้อเพลงว่าท่อนไหนจะทำ อะไร จากนั้นค่อยคิดท่า แต่ทุกขั้นตอนต้อง ทำใจให้สบายๆ เพราะเรากำลังทำงานศิลปะ”

ป็อบบอกกับเราว่าคนที่จะมาเป็นโคโร กราฟเฟอร์ได้ นอกจากพื้นฐานการเต้นที่ ดีแล้วต้องเป็นคนที่มีจินตนาการ มีมุมมอง ต่างจากคนอื่น และขณะเดียวกันก็ต้องเป็น นักถ่ายทอดที่ดี “ช่วงแรกที่เรามาทำงานนี้ก็ ถือว่าเด็ก แต่ต้องมาคุมนักเต้นที่อายุเยอะ กว่าเรา แรกๆ ก็เกรงใจไม่กล้าสั่งรุ่นพี่ แต่ว่า ด้วยหน้าที่เราก็กต้องทำให้เขาเชื่อในศักยภาพ ของการเป็นโคโรกราฟเฟอร์ของเรา”

สำหรับโชว์ที่ป็อบภูมิใจคือ โชว์พีเบิร์ด “เพราะเป็นคอนเสิร์ตใหญ่ ต้องคุมคนเยอะ ดีใจมากที่ได้ทำ ส่วนภูมิใจที่สุดจะเป็นคอนเสิร์ต เทียร์น เบ็ค ไทม์ ของทาทา ยัง เพราะเราได้ เริ่มต้นคิดตั้งแต่ต้นร่วมกับศิลปิน ทั้งรูปแบบ โชว์ แสง สี เสียง การเต้น สองคนช่วยกัน คิด ลงรายละเอียดทุกอัน ภูมิใจที่สุดที่ได้ทำ”

แม้จะบอกว่าชอบเสน่ห์ของการทำงานที่รัก ได้อยู่กับเสียงเพลงและการเต้นรำ เหมือน

ชีวิตก็ลงล็อกแต่ป็อบก็บอกว่า เมื่อสองปีก่อน ก็เกือบหันหลังให้กับอาชีพนี้ “ตอนนั้นหมด สัญญาเราก็สงสัยว่าจะไปทำอาชีพอื่นดีไหม? เพราะเราเริ่มเรียนทำผมเพิ่มเติม แต่หลาย คนบอกว่า จะทิ้งสิ่งที่เรามีความสามารถและ สิ่งที่รักไปทำไม ก็เลยตัดสินใจทำงานนี้ต่อ จากนั้นก็เป็นจุดเปลี่ยน งานเยอะ คนรู้จัก มากขึ้น ก็เลยคิดว่าเป้าหมายที่อยากทำผม กับโคโรกราฟไปด้วย อาจจะเริ่มตอนสามสิบ ปลายๆ ตอนนี่ก็เป็นโคโรกราฟเฟอร์และครู สอนเต้นไปก่อน”

จากนี้อีกหลายปีเราจะยังได้เห็นโชว์ สุดแซบของศิลปินในเครือจีเอ็มเอ็มพีเอ็ม โคโรกราฟจากป็อบ ก็ติดักัด กันอยู่ ส่วน ฝีมือการทำผมของเขาจะเริ่มเมื่อไหร่ ค่อย ติดตามกันต่อไป... M

